

หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน

ศิลปะ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๕๑

ผู้เรียบเรียง

จิรพันธ์ สมประสงค์

ผู้ตรวจ

ผศ.รสริน สุทองหล่อ

จิรวุฒน์ โคตรสมบัติ

ผศ. ดร.ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช

บรรณาธิการ

ผศ. ดร.ผดุง พรมมูล

หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน

ศิลปะ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ
จิรพันธ์ สมประสงค์.

หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3.

--กรุงเทพฯ : แม็ค, 2559.

196 หน้า.

1. ศิลปะ--การศึกษาและการสอน (ประถมศึกษา). I. ชื่อเรื่อง.
372.5

ISBN 978-616-274-732-8

สงวนลิขสิทธิ์ : เมษายน ๒๕๕๙

สงวนลิขสิทธิ์ตามกฎหมาย ห้ามลอกเลียน ไม่ว่าจะเป็น
ส่วนหนึ่งส่วนใดของหนังสือเล่มนี้ นอกจากจะได้รับอนุญาต
เป็นลายลักษณ์อักษร

จัดพิมพ์และจัดจำหน่ายโดย

MAC EDUCATION

ส่งธนาคัติส่งจ่าย ไปรษณีย์ลาดพร้าว

ในนาม บริษัท แม็คเอ็ดดูเคชั่น จำกัด

เลขที่ ๙/๙๙ อาคารแม็ค ซอยลาดพร้าว ๓๘ ถนนลาดพร้าว

แขวงจันทระเกษม เขตจตุจักร กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐

☎ ๐-๒๙๓๘-๒๐๒๒-๗ โทรสาร ๐-๒๙๓๘-๒๐๒๘

www.MACeducation.com

พิมพ์ที่ : บริษัท พิมพ์ดี จำกัด

คำนำ

หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ เป็นหนังสือเรียนที่ได้ผ่านการปรับปรุงพัฒนาด้วยวิสัยทัศน์ของผู้เรียบเรียง โดยมุ่งให้หนังสือศิลปะนี้ทันยุคสมัยและทันเหตุการณ์ในการดำเนินการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๕๑ ของกระทรวงศึกษาธิการ

ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากการใช้หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช ๒๕๔๔ ได้ดำเนินการใช้มาจนครบรอบ ๖ ปีแล้ว และผลจากได้มีการศึกษาวิจัยและติดตามประเมินผลการใช้หลักสูตรเป็นระยะๆ มาอย่างต่อเนื่องในหลายรูปแบบ เช่น ในการจัดประชุมโต๊ะกลมของผู้เชี่ยวชาญเพื่อวิเคราะห์หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในปี พ.ศ. ๒๕๔๖ และการจัดประชุมประชาพิจารณ์แบบ Focus Group อีก ๕ จุดทั่วประเทศ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๖-๒๕๔๗ และการจัดสัมมนาแบบ Online ผ่านทางเว็บไซต์ของกระทรวงศึกษาธิการ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๖ ตลอดจนการนิเทศติดตามผลการใช้หลักสูตรจากโรงเรียนนำร่องต่างๆ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๖-๒๕๔๗ พบว่า หลักสูตร/มาตรฐานและสาระการเรียนรู้ที่ผ่านมายังมีประเด็นปัญหา ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสาระการเรียนรู้ขาดความชัดเจน ซ้ำซ้อน จึงนำไปสู่การปฏิบัติจริงได้ยาก ดังนั้นคณะกรรมการและผู้ทรงคุณวุฒิในการพัฒนาหลักสูตรจึงได้ร่วมกันดำเนินการปรับมาตรฐานและผลการเรียนรู้รายปี รายภาค ให้เป็นมาตรฐานการเรียนรู้ชั้นปีและสาระการเรียนรู้ชั้นปี

ผลจากการปรับหลักสูตรแกนกลางใหม่ไปเป็นมาตรฐานการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้ครั้งนี้ทางบริษัท แม็คเอ็ดดูเคชั่น จำกัด เข้าใจสถานการณ์ดี จึงได้มีการดำเนินการปรับปรุงหนังสือเรียนของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะใหม่ทั้งหมด ให้ตรงและสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้และสาระการเรียนรู้ที่กำหนดใหม่ ได้แก่ การทบทวนปรับปรุงหน่วยการเรียนรู้ใหม่ การปรับสาระการเรียนรู้ประจำหน่วยใหม่ให้ตรงกับสาระการเรียนรู้ชั้นปีที่กำหนด การเพิ่มเติมเนื้อหาสาระที่ขาดและตรวจสอบเน้นผลให้สะท้อนถึงมาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะให้ตรงประเด็น และให้เห็นถึงความแตกต่างในเนื้อหาสาระระหว่างช่วงชั้นและชั้นปี ไม่ให้มีการเรียนซ้ำซ้อนกัน และดูถึงความยากง่ายให้เหมาะสมกับวัยและระดับชั้นของผู้เรียน ทั้งนี้โดยยึดถือตามมาตรฐานชั้นปีที่กำหนดไว้ทุกประการ

จิรพันธ์ สมประสงค์

หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓
ตรงตามสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ ดังนี้

สาระการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้
สาระที่ ๑ ทักษะศิลป์	ศ ๑.๑ สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิด ต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ศ ๑.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล
สาระที่ ๒ ดนตรี	ศ ๒.๑ เข้าใจและแสดงออกทางดนตรีอย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่าดนตรี ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่อดนตรีอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ศ ๒.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างดนตรี ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของดนตรีที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล
สาระที่ ๓ นาฏศิลป์	ศ ๓.๑ เข้าใจและแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์ วิพากษ์ วิจารณ์คุณค่านาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ศ ๓.๒ เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

สารบัญ

ทัศนศิลป์

หน้า

๑

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ รับรู้ที่หลากหลาย

๒

ตรงตามมาตรฐาน ศ ๑.๑ ตัวชี้วัดข้อ ๑, ๓, ๔, ๖, ๗, ๘, ๑๐

๑.๑ การสังเกตทัศนธาตุในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓

- หลักการเขียนภาพธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕

๑.๒ การรับรู้ความงามของศิลปะในธรรมชาติแวดล้อม

๑๑

- ความงามของธรรมชาติแวดล้อม

๑๑

๑.๓ การถ่ายทอดงานศิลปะ

๑๓

- วิธีการถ่ายทอดงานศิลปะ

๑๔

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เทคนิคการสร้างสรรค์งานศิลปะ

๑๘

ตรงตามมาตรฐาน ศ ๑.๑ ตัวชี้วัดข้อ ๒, ๓, ๕, ๖, ๗, ๘, ๑๐

๒.๑ เทคนิคการวาดภาพด้วยสี

๑๕

- การเขียนภาพด้วยนิ้วมือ

๒๐

- การถูบสี

๒๑

- การหยดสี

๒๒

- การเทสี

๒๓

- การเป่าสี

๒๔

๒.๒ เทคนิคการปั้น

๒๖

- วัสดุที่ใช้ในการปั้น

๒๘

- อุปกรณ์ที่ใช้ในงานปั้น

๒๙

- การปั้นแบบต่างๆ

๓๐

	หน้า
๒.๓ เทคนิคการแกะสลัก	๓๖
๒.๔ เทคนิคการพิมพ์ภาพ	๔๑
- การพิมพ์ภาพด้วยมือ	๔๑
- การพิมพ์ภาพด้วยส่วนต่างๆ ของพืช	๔๓
- การพิมพ์ภาพด้วยวัสดุต่างๆ	๔๖
๒.๕ เทคนิคการสร้างสร้อยงานด้วยวัสดุ	๔๕
- การปะติดภาพจากเศษวัสดุต่างๆ	๕๐
- การสร้างภาพแขวน	๕๒
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๓ ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นไทย	 ๕๓
ตรงตามมาตรฐาน ศ ๑.๑ ตัวชี้วัดข้อ ๘ และ ศ ๑.๒ ตัวชี้วัดข้อ ๑, ๒	
๓.๑ งานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น	๕๘
- ที่มาของงานทัศนศิลป์ในท้องถิ่น	๕๘
๓.๒ การแสดงความคิดเห็นในงานทัศนศิลป์	๖๓
 ดนตรี	 ๖๖
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ กิจกรรมทางดนตรี	 ๖๗
ตรงตามมาตรฐาน ศ ๒.๑ ตัวชี้วัดข้อ ๑, ๕ และ ศ ๒.๒ ตัวชี้วัดข้อ ๑, ๒	
๔.๑ การรวมวงเล่นเครื่องเคาะจังหวะ	๖๘
๔.๒ การเคลื่อนไหวร่างกายตามอารมณ์ของบทเพลง	๗๓
- ประเภทของการเคลื่อนไหวร่างกาย	๗๓
- เพลงกราวเงาะ	๗๔
๔.๓ เพลงพื้นเมือง	๗๘
- เพลงซอ	๗๘
- ลำตัด	๗๙
- หมอลำกลอน	๘๐
- เพลงบอก	๘๑

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ประสบการณ์ทางดนตรีและเพลงสำคัญ

๘๓

ตรงตามมาตรฐาน ศ ๒.๑ ตัวชี้วัดข้อ ๒, ๓, ๔, ๖, ๗ และ ศ ๒.๒ ตัวชี้วัดข้อ ๒

๕.๑ เรียนรู้โน้ตเพลง

๘๔

- โน้ตไทย

๘๔

- โน้ตสากล

๘๕

๕.๒ การขับร้องเพลง

๕๑

- การขับร้องเดี่ยว

๕๑

- การขับร้องหมู่

๕๓

๕.๓ เรียนรู้เพลงไทย

๕๖

- ประเภทของเพลงไทย

๕๖

- ชื่อของเพลงไทย

๕๖

- การร้องเพลงไทย

๕๗

๕.๔ เรียนรู้บทเพลงสำคัญ

๑๐๑

- เพลงชาติ

๑๐๑

- เพลงสรรเสริญพระบารมี

๑๐๓

- เพลงประจำโรงเรียน

๑๐๔

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ สุนทรียะทางดนตรี

๑๐๖

ตรงตามมาตรฐาน ศ ๒.๑ ตัวชี้วัดข้อ ๗ และ ศ ๒.๒ ตัวชี้วัดข้อ ๒

๖.๑ ดนตรีกับชีวิตประจำวัน

๑๐๗

นาฏศิลป์

๑๑๐

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑ นาฏศิลป์และการแสดง

๑๑๑

ตรงตามมาตรฐาน ศ ๓.๑ ตัวชี้วัดข้อ ๒, ๓, ๔

๑.๑ นาฏยศัพท์และภาษาท่าเบื้องต้น

๑๑๒

- นาฏยศัพท์

๑๑๒

- ภาษาท่าแสดงท่าทางสื่ออารมณ์

๑๒๑

๑.๒ หลักในการชมการแสดง

๑๒๕

- บทบาทหน้าที่ของผู้แสดง

๑๒๕

- บทบาทหน้าที่ของผู้ชมการแสดง

๑๒๖

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ สร้างสรรค์ภาษาท่าสื่อความหมาย

๑๒๕

ตรงตามมาตรฐาน ศ ๓.๑ ตัวชี้วัดข้อ ๑, ๒

๒.๑ ทำรำประกอบเพลง

๑๓๐

- ทำรำประกอบเพลงลาวต่อนก

๑๓๐

- ทำรำประกอบเพลงเดิน

๑๓๕

- ทำรำประกอบเพลงนกเขามะราปี

๑๔๐

๒.๒ รำวงมาตรฐาน

๑๔๘

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ สุนทรียะทางนาฏศิลป์

๑๕๔

ตรงตามมาตรฐาน ศ ๓.๑ ตัวชี้วัดข้อ ๕ และ ศ ๓.๒ ตัวชี้วัดข้อ ๑, ๒, ๓

๕.๑ การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้าน

๑๕๕

- ลักษณะเฉพาะเอกลักษณ์ท้องถิ่นไทย

๑๕๕

๕.๒ ความงดงามของนาฏศิลป์ไทย

๑๖๓

๕.๓ พิธีไหว้ครูและสิ่งเคารพในการแสดงนาฏศิลป์

๑๖๓

๕.๔ การบูรณาการนาฏศิลป์กับสาระการเรียนรู้อื่นๆ

๑๗๒

บรรณานุกรม

๑๗๕

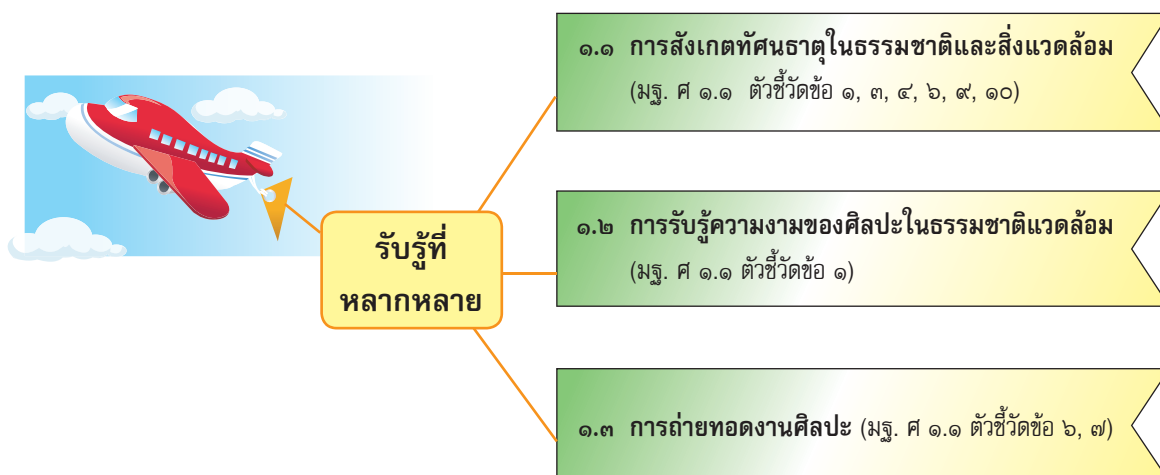
ภาคผนวก

๑๗๖

ดัชนี

๑๗๖

กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ
ทัศนศิลป์

จุดประสงค์การเรียนรู้ประจำหน่วย

๑. อธิบายลักษณะของทัศนธาตุในรูปแบบของเส้น รูปร่าง รูปทรง น้ำหนัก พื้นผิว บริเวณว่างในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้ (มฐ. ศ ๑.๑ ตัวชี้วัดข้อ ๑, ๓, ๔, ๖, ๙, ๑๐)
๒. อธิบายความงามของศิลปะที่ปรากฏในธรรมชาติแวดล้อมได้อย่างถูกต้อง (มฐ. ศ ๑.๑ ตัวชี้วัดข้อ ๑)
๓. บอกวิธีการถ่ายทอดงานศิลปะแขนงต่างๆ ตามขั้นตอนได้อย่างถูกต้อง (มฐ. ศ ๑.๑ ตัวชี้วัดข้อ ๖, ๗)

๑.๑ การสังเกตทัศนธาตุในธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม

ทัศนธาตุ หมายถึง ส่วนประกอบต่างๆ ของงานศิลปะ ได้แก่ จุด เส้น สี แสงเงา รูปร่าง รูปทรง น้ำหนัก พื้นผิว จังหวะ และบริเวณว่าง เมื่อนำสิ่งเหล่านี้มาจัดวางตามหลักการการจัดภาพแล้ว จะเกิดเป็นผลงานศิลปะตามที่ต้องการได้ ซึ่งในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัวก็เป็นแหล่งเรียนรู้เกี่ยวกับทัศนธาตุได้ เช่น เส้นของใบไม้ ใบไม้ หรือธรรมชาติที่ปรากฏรูปร่าง รูปทรง น้ำหนัก พื้นผิว จังหวะ และบริเวณว่างต่างๆ

ภาพเส้นของต้นไม้ ใบไม้
ที่มีอยู่ในธรรมชาติ

ภาพรูปทรงของก้อนหิน
ที่มีอยู่ในธรรมชาติ

การสังเกตธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบๆ ตัวเรา นอกจากจะทำให้เกิดความสุขสนุกสนานเพลิดเพลินแล้ว ยังทำให้เกิดความชื่นชมและการรับรู้ในความงามของสิ่งเหล่านั้นอีกด้วย นอกจากนี้ยังเป็นแรงบันดาลใจให้เราคิดสร้างสรรค์ผลงานศิลปะต่างๆ ต่อไป โดยเฉพาะในการเขียนภาพระบายสี

การวาดภาพจากการสังเกตธรรมชาติ
ผลงานของ เด็กหญิงมานิตา นามวงษ์ โรงเรียนอนุบาลปทุมธานี

สิ่งที่เรามองเห็นในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สามารถแบ่งรูปลักษณะออกเป็น ๒ ชนิด คือ

๑. รูปร่าง มีลักษณะเป็น ๒ มิติ คือ มีความกว้างและความยาว งานศิลปะที่มองเห็นเป็นรูปร่าง ได้แก่ ภาพเขียนและภาพพิมพ์วัตถุที่เรียบ

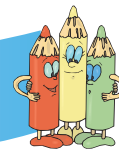
ภาพ “ธรรมชาติและดอกไม้” แสดงรูปร่างลักษณะ ๒ มิติ
ผลงานของ เด็กหญิงบัวลอย ตอนไพรพาน โรงเรียนประจักษ์ศิลปาคม

๒. รูปทรง มีลักษณะเป็น ๓ มิติ คือมีความกว้าง ความยาว และความหนาหรือความลึก ซึ่งจะพบในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมากกว่ารูปร่าง งานศิลปะที่มองเห็นรูปทรง ได้แก่ งานแกะสลัก งานปั้น และงานประดิษฐ์อื่นๆ

ภาพรูปทรงลักษณะ ๓ มิติ

หลักการเขียนภาพธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การเขียนภาพธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีหลักการในการเขียนภาพที่สำคัญ ดังนี้

๑. จุดสนใจ หมายถึง บริเวณหรือส่วนสำคัญของภาพ ที่เมื่อสัมผัสด้วยสายตาแล้ว มีความชัดเจน เด่นสะดุดตา เป็นแห่งแรก เป็นจุดที่มีพลัง มีอำนาจดึงดูดสายตามากกว่าส่วนอื่นๆ ในภาพจะต้องมี

ภาพแสดงจุดสนใจ ผลงานของ
เด็กหญิงรัตติกาญจน์ พรหมทอง โรงเรียนพูนสิน

จุดสนใจเพียงจุดเดียว ส่วนอื่นๆ จัดเป็นส่วนประกอบ จุดสนใจของภาพควรจัดวางไว้บริเวณกึ่งกลางเอียงไปทางด้านซ้ายหรือทางด้านขวาเล็กน้อย เพื่อให้จุดสนใจในภาพเด่นชัดขึ้น

๒. เอกภาพ หมายถึง ลักษณะความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน ประสานกลมกลืนกัน ด้วยวิธีการจัดภาพให้มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกัน มีลักษณะเป็นกลุ่มก้อน ไม่กระจัดกระจาย ซึ่งจะช่วยให้งานจิตรกรรมมีความงาม และสื่อความหมายเข้าใจได้

ภาพแสดงการมีเอกภาพ

ผลงานของ เด็กหญิงกุลกาญต์ คุรุรัตน์

๓. ความสมดุล หมายถึง ความเท่ากัน เสมอกัน มีน้ำหนัก หรือความกลมกลืนพอเหมาะพอดีของส่วนต่างๆ ในภาพ การจัดวางภาพให้ซ้าย ขวา บน ล่างเท่ากัน การเท่ากันอาจไม่เท่ากันจริงๆ ก็ได้ แต่จะเท่ากันในความรู้สึกตามที่ตามองเห็น แต่ต้องคำนึงถึงหลักในข้อ ๑ และข้อ ๒ ด้วย

จิตรกรรมสีชอล์ก แสดงความสมดุลของภาพ

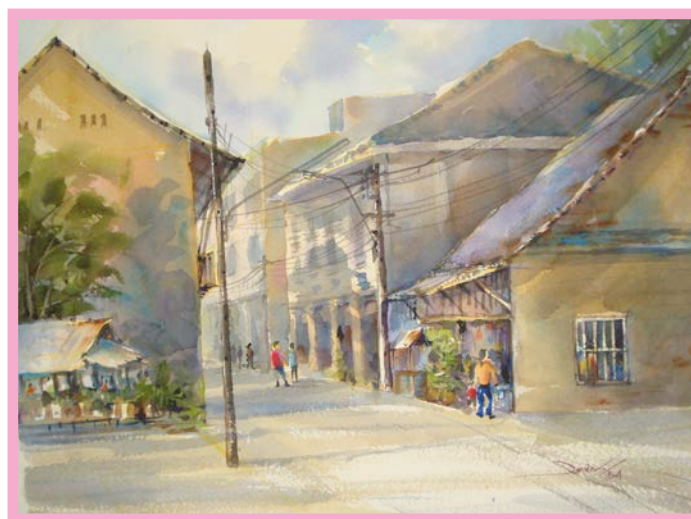
ผลงานของ เด็กหญิงอ้อ พรมวล โรงเรียนสุเหร่าบึงหนองบอน

๔. องค์ประกอบที่นำสายตา ให้มองไปที่จุดสนใจของภาพ เช่น
เส้นทางเดินนำสายตาไปสู่บ้าน

ภาพแสดงองค์ประกอบที่นำสายตา ผลงานของ เด็กชายสันธิชัย แต่งสะอาด
โรงเรียนวัดปรณาวาส

๕. ระยะและตำแหน่ง สิ่งที่อยู่ในภาพต้องมีขนาดและตำแหน่งที่ตั้ง
ของแต่ละสิ่งแสดงให้เห็นระยะใกล้-ไกล และมุมมองที่ถูกต้อง

ภาพแสดงให้เห็นระยะใกล้-ไกล

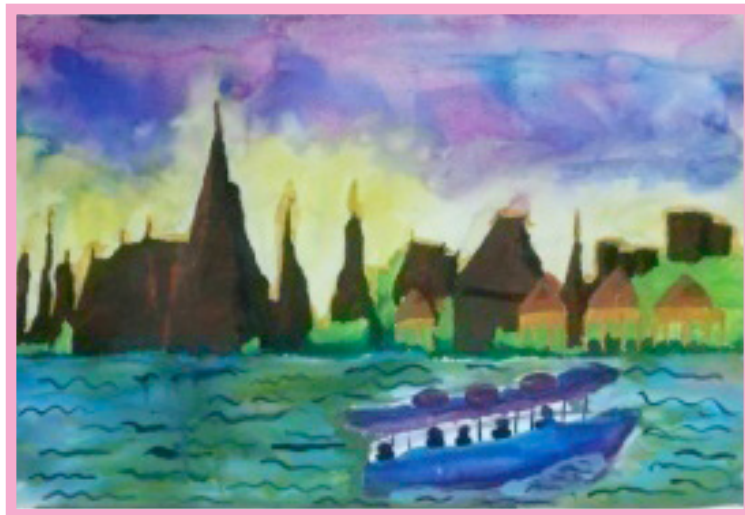
ในการเขียนภาพระบายสีส่วนใหญ่จะต้องเขียนทั้งรูปกับพื้นหลัง

รูป หมายถึง สิ่งต่างๆ ที่เราเขียน เช่น ผลไม้ สัตว์ คน เป็นต้น

พื้น หมายถึง พื้นี่รองรับส่วนที่เป็นรูป

ดังนั้น รูปกับพื้นจะต้องมีความสัมพันธ์กัน โดยช่วยเสริมจุดเด่นของภาพให้เด่นยิ่งขึ้น และสร้างบรรยากาศของภาพให้ดูสมจริง

การระบายสีนักเรียนควรระบายส่วนที่อยู่ไกลก่อน แล้วจึงระบายในระยะใกล้ตามลำดับ เช่น ภาพทิวทัศน์ก็ควรเริ่มตั้งแต่ท้องฟ้า ภูเขา ต้นไม้ เป็นต้น

ภาพรูปกับพื้นที่สัมพันธ์กัน ผลงานของ เด็กหญิงณพชรมนต์ ถัมภ์

ขั้นตอนการเขียนภาพ มีดังนี้

๑. สังเกตสิ่งที่จะวาดให้ละเอียด แล้วจินตนาการเป็นภาพเขียน
๒. ร่างภาพด้วยดินสอบนกระดาษวาดเขียน และปรับภาพให้ถูกต้องตามหลักการเขียนภาพ
๓. ระบายสีโดยคำนึงถึงความถูกต้องของภาพที่วาด

หนูทำได้

๑. ให้นักเรียนฝึกสังเกตธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัว แล้วบันทึกข้อมูลลงในตัวอย่างตารางบันทึกต่อไปนี้

ตัวอย่างตารางบันทึกสิ่งที่สังเกตเห็น
ในธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

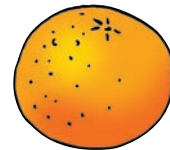
สิ่งที่มีชีวิต	สิ่งที่ไม่มีชีวิต
๑.	๑.
๒.	๒.
๓.	๓.
๔.	๔.
๕.	๕.

๒. ให้นักเรียนฝึกระบายสีผลไม้ตามขั้นตอน

๑) จัดวางหุ่นผลไม้

๒) ครูแนะนำและสาธิตประกอบการระบายสี

๓) ให้นักเรียนฝึกร่างภาพ ลงสี ตัดเส้น และเก็บรายละเอียด

ขั้นตอนการวาดและระบายสี

๑. ร่างภาพ

๒. ลงสีให้สวยงาม

แนวการวัดผลและประเมินผล

วิธีวัดผล

สังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติงานในชั้นเรียน โดยเลือกใช้เครื่องมือวัดผลหมายเลข ๑, ๒, ๓, ๔, ๕ และ ๗

เครื่องมือวัดผล

เลือกใช้เครื่องมือวัดผลจากการทำกิจกรรม “หนูทำได้” โดยใช้เครื่องมือวัดผลหมายเลข ๑, ๒, ๓, ๔, ๕ และ ๗

เกณฑ์การผ่าน

ผ่านเกณฑ์ปานกลางในทุกกิจกรรม

